

[Drachmann.]

prisfordyrende, ækel, toldbeskyttet dansk Glasindustri, maatte man forvente, at den danske Forbruger af Udlandet fik forærende hver Morgen ikke blot sin Mælkeflaske, men ogsaa 7 Øre kontant i Tilgift. Hvis det er rigtigt, saa vil jeg indrømme, at saa vilde jeg ogsaa revidere mine Anskuelse om Told og Industri.

Jeg tror at turde sige, at mere dundrende Usandhed er aldrig serveret. Naar dette bringes i officiel Forbindelse med et politisk Parti, er det ganske uhorøt og ganske utilstedeligt. En Mælkeflaskes Pris leveret fra de danske Glasfabrikker er 23 Øre. Tolden paa en saadan Flaske er 4 Øre. Man regner i de store Mejerier og Mælkerier med, at en saadan Flaske kan bruges gennemsnitlig 100 Gange. Hvis der overhovedet er nogen Toldbyrde, er den altsaa for hver anvendt Flaske præcis 0,04 Øre og ikke 30 Øre. For øvrigt tror jeg overhovedet ikke, der er nogen Toldbyrde; naar den er saa lav, er det jo ganske ligegyldigt.

Men for yderligere at belyse den mærkelige Agitation, der her føres, vil jeg gerne give den Oplysning til Slut, at de danske Glasværker har for de Hovedartikler, her er Tale om, og som er inde under denne frygtelige Toldlov af 1932, ikke rørt ved deres Priser siden 1930. I de sidste otte Aar er der overhovedet ikke foretaget Forhøjelser af disse Priser.

Dette var bare en indskudt Bemærkning, jeg havde at gøre til Partiet Venstre. Jeg tror, de skulde tage disse Plader af deres Grammofon, ikke lade dem køre hele Landet rundt og forgifte Atmosfæren om vor økonomiske Lovgivning ud over, hvad der allerede er anstiftet af Ulykker, saaledes at vi ikke — hvilket vi burde, og hvilket Situationen opfordrer os til — i Samling kan forene os om en Afvikling af Valuta-centralen og forhaabentlig ogsaa om en Revision af hele vor økonomiske Politik, til Gavn for alle Erhverv og for den sunde Produktion og til Gavn for en sund økonomisk Status for hele vort Land.

Rager: Indholdet af det foreliggende Lovforslag er velkendt fra de Gange, det tidligere har været til Revision. Det vilde have været paa sin Plads at optage en Forhandling om Lovforslaget, saafremt Forholdet ikke havde været det, at den nedsatte Skattekommission vil faa Lejlighed til at afgive en Betænkning, som vi her vil komme til at behandle, sikkert inden Loven, hvis Gyldighed forlænges,

naar nu dette Lovforslag vedtages, igen udløber.

Under Hensyn hertil kan jeg kun finde det rimeligt, at de tre Partier, der har erkendt, at disse Midler bør være til Stede, og at en delvis Ændring i Øjeblikket ikke tjente noget fornuftigt Formaal, er blevet enige om at foreslaa Loven forlænget uændret. Dette skal jeg da ogsaa anbefale.

Der har været talt om forskellige Ting, der var særlig urimelige; nogle af dem har man jo ikke kunnet faa gjort noget ved, men paa et enkelt Omraade er der dog gennem de Forhandlinger, der paa Udvalgets Foranledning er ført med Departementet, opnaaet nogle Forbedringer — efter mit Skøn — af de bestaaende Forhold. Jeg kan være indforstaaet med, at vi for nærværende har maattet akkviescere ved dette, og haaber saa, at den Revision af Toldloven, der kommer, maa komme til at gaa i en heldig Retning.

I øvrigt gaar jeg ud fra, at Diskussionen her i Dag hovedsagelig vil blive ført mellem de to Oppositionspartier og dreje sig om Udstillinger.

Valdemar Thomsen: Idet jeg henholder mig til mine Bemærkninger ved første Behandling, kan jeg erklære mig tilfreds med de af Venstre stillede Ændringsforslag. Ogsaa efter vor Mening, bør som jeg udtalte Ønske om ved første Behandling, Motor- og Benzinafgifter udelukkende anvendes til Vejjudgifter, og derfor vil vi stemme for Ændringsforslaget under Nr. 2. Konsekvensen af dette bliver, at vi ogsaa stemmer for Ændringsforslagene under Nr. 1 og 4, der tager Sigte paa en midlertidig Forhøjelse af Ølskatten og en Forhøjelse af Omsætningsafgiften af stærke Drikke paa Restaurationer. Ændringsforslaget under Nr. 3 kan vi ligeledes tiltræde, navnlig fordi dets Vedtagelse kan støtte Afsætningen af Landbrugsprodukter til Udlandet.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere for Regeringspartierne og for Det konservative Folkeparti for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Med Hensyn til det ærede Venstrepartis Stilling skal jeg sige, at det forekommer mig, at det vilde have været mere naturligt, om Venstre ogsaa i denne Sag havde stillet sig paa det samme Standpunkt, som Partiet indtog, da Finanslovforslaget var under Debat, med Hensyn til Ændringer i den direkte Beskatning. Dengang erklærede Partiets Ordfører og Formand, at naar Venstre ikke i Aar som tidligere, fremsatte